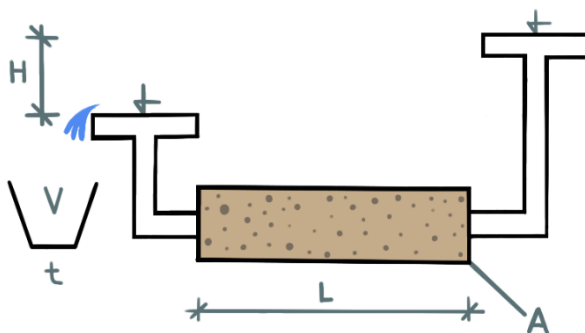


1 Proudění vody v zeminách

1.1 Darcyho filtrační zákon

Závisí na propustnosti zeminy, která je charakterizována koeficientem filtrace K [m/s] (viz CV1). Ten lze stanovit pomocí propustoměru, který je znázorněn na obrázku níže.



Obr. 1

Proudění vody v propustoměru popisuje **Darcyho filtrační zákon**:

$$v_f = K \cdot i \text{ [m/s]}$$

kde:

v_f [m/s] rychlost proudění vody v zemině (zdánlivá (1)),

$i = H/L$ [-] hydraulický gradient (2) – poměr rozdílu tlakových výšek (H) (3) a dráhy, kterou voda v zemině urazí (L),

K [m/s] filtrační koeficient (viz cv1) = konstanta – udává **rychlost** průsaku vody zeminou **při jednotkovém hydraulickém gradientu** ($i = 1$) – tedy pokud dráha (L), kterou voda v zemině urazí se rovná rozdílu tlakových výšek (H).

Darcyho filtrační zákon lze dále upravit:

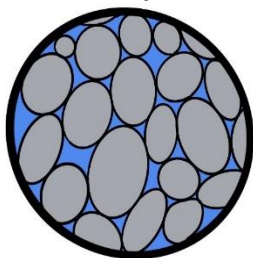
$$v_f = Q/A \text{ [m/s]} \Rightarrow Q/A = K \cdot i \Rightarrow Q = A \cdot K \cdot i \text{ [m}^3\text{/s]} \quad \text{nebo} \quad K = Q/(A \cdot i) \text{ [m/s]}$$

kde:

A [m²] průřez, kterým proudí voda,

Q [m³/s] Objemový průsak/průtok (množství vody, které proteče daným průřezem za jednotku času).

(1) Filtrační rychlost:

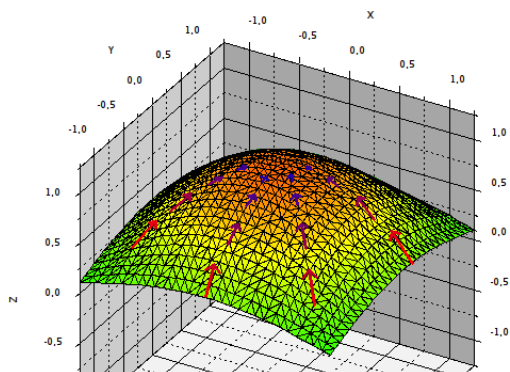


Jedná se o pouze o zdánlivou rychlost, kterou voda v zemině jakožto porézním materiálu proudí. Ze vztahu $v_f = Q/A$ totiž vyplývá, že filtrační rychlost je vztažena na celý průřez vzorku nikoli pouze na plochu pórů. Skutečná rychlost proudění vody v pórech „ v “ je tedy vyšší:

$$v = Q/(A \cdot n) = v_f \cdot n$$

Obr. 2

(2) Gradient:



Obr. 3 [Wikipedie]

Gradient je diferenciální operátor, jehož výsledkem je vektorové pole vyjadřující směr a velikost největší změny skalárního pole.

Obecný příklad: Gradient na 3D povrchu - červená šipka značí největší růst, modrá mírnější růst, na vrcholu je růst i gradient nulový.

(3) Tlaková výška H:

Vyjadřuje hydrostatický tlak vody (pórový tlak u) jako odpovídající výšku vodního sloupce, který tento tlak vyvolá.

$$u = \gamma_w \cdot H \Rightarrow H = u / \gamma_w \text{ (viz CV 3).}$$

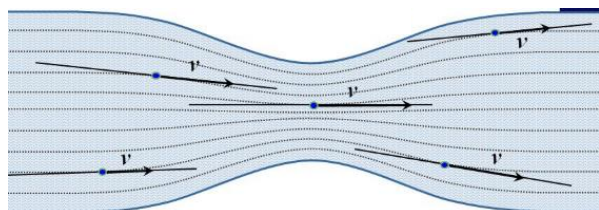
Jedná se tedy zároveň o výšku, do které voda vystoupá v případě jejího navrtání.

Artéská voda: je podzemní voda v napjaté zvodni, která má výtlačnou (tlakovou) výšku hladiny nad úrovní povrchu terénu.



Obr. 4 [???

S prouděním vody jsou spojeny také pojmy proudnice a ekvipotenciála:



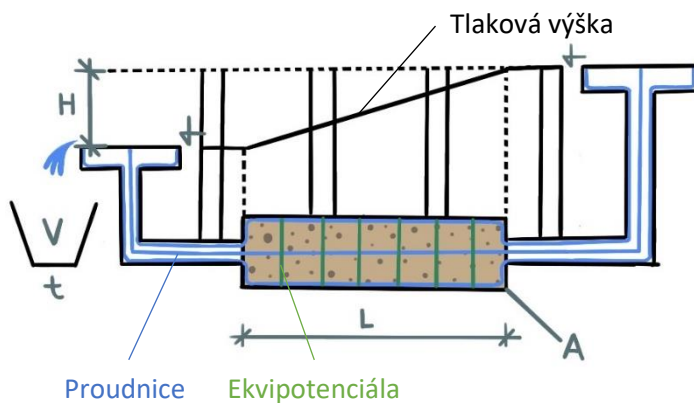
Obr. 5

Proudnice: myšlená čára, jejíž tečna v každém bodě určuje směr rychlosti pohybující se částice. Je to trajektorie jednotlivých částic proudící tekutiny.

Čím jsou jednotlivé proudnice blíže u sebe, tím je rychlost proudění větší a hydrostatický

(všesměrný) tlak menší. Proudnice se nikde neprotínají, každým bodem tekutiny prochází právě jedna

Ekvipotenciála: plocha (ve 2D čára) konstantní hodnoty určitého potenciálu – v tomto případě hydrostatického tlaku. Hydrostatický tlak je stejný v místech se stejnou tlakovou výškou (H)



Obr. 6 Proudnice a ekvipotenciály v přímém tvaru konstantního průřezu

Příklad proudění:

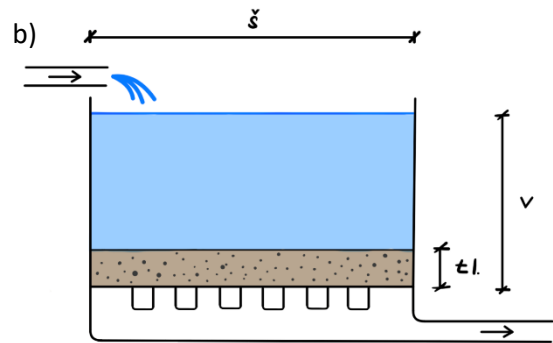
Voda proudí vždy ve směru největšího hydraulického gradientu (i), tzn ve směru největšího spádu. V přírodě to znamená, že směr horského pramene bude kolmý na vrstevnice, jelikož kolmice je nejkratší dráha mezi vrstevnicemi (L), kdy voda ztratí nejvíce své nadmořské (tlakové) výšky (H).



Obr. 7 [mapy.cz]

1.1.1 Příklady

- 1) Vzorek zeminy o průměru 113 mm a délce $L = 109,5$ mm byl zkoušen v klasickém propustoměru s konstantním spádem. Za čas $t = 300$ s při rozdílu hladin $H = 1300$ mm protéklo do odměřovací nádoby 1000 cm³. Určete koeficient filtrace K . ($K = 2,8 \cdot 10^{-5}$ m/s)
- 2) Jeden bazén s pískovým filtrem ve Zdroji pitné vody Káraný (Obr. 8) má rozměry $2,5 \times 5 \times 2,5$ m ($d \times \check{s} \times v$), tloušťku filtrační vrstvy na dně $0,5$ m a koeficient filtrace $K = 3 \cdot 10^{-4}$. Za jak dlouho tento bazén přefiltruje vodu o objemu jedné autocisterny velikosti 8 m³? ($t = 7' 7''$)



Obr. 8 a) foto bazénu, b) řez [vodní zdroj Káraný]

1.2 Proudový tlak

Na obr. 1 jsme zjistili, že změna tlakové výšky je způsobena ztrátami, jelikož zemina klade odpor proti proudění vody (např. třením). Prosakující voda tedy vyvozuje na zeminu silový účinek označovaný jako „**Proudový (Průsakový) tlak**“.

1.2.1 Měrný proudový tlak p_v – odvození

Voda při průsaku zeminou mezi profily 1 a 2 na Obr. 9 ztratí tlakovou výšku „ Z “. Tento rozdíl se neproměnil v kinetickou energii, jelikož se jedná o ustálené proudění konstantním průřezem.

Měrný proudový tlak p_v je definován jako odpor objemové jednotky zeminy proti proudění vody. Můžeme ho odvodit pomocí úvahy, že mezi profily 1 a 2 (Obr. 9) vzdálenými od sebe „ L “ je rozdíl mezi působícím zatížením:

$$P = Z * A * \gamma_w$$

Kde:

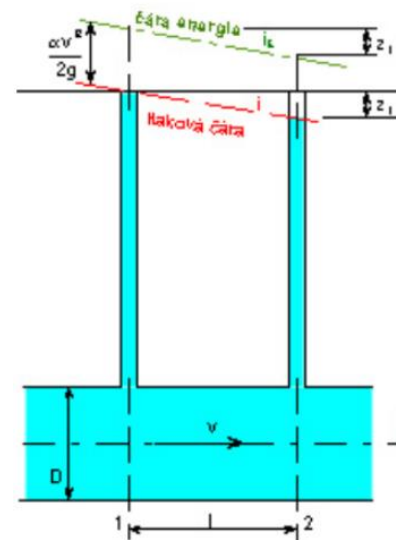
A [m^2] průřezová plocha,

P [kN] síla vyjadřující celkový proudový tlak působící na zeminu objemu „ $A * L$ “.

Potom lze měrný proudový tlak p_v stanovit jako:

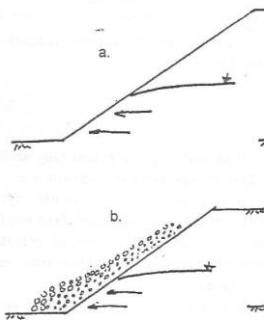
$$p_v = \frac{P}{A * L} = \frac{Z * A * \gamma_w}{A * L}$$

$$p_v = i * \gamma_w \text{ [kN/m}^3\text{]}$$

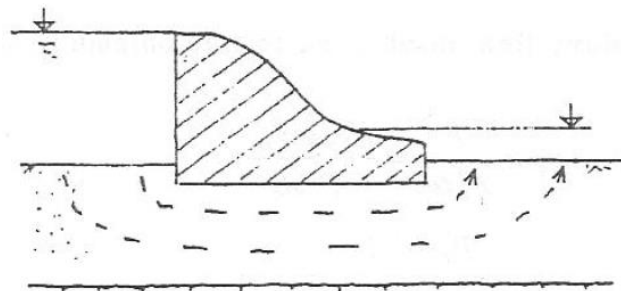


Obr. 9

Směr proudového tlaku je vždy ve směru proudění vody.



Obr. 10 [Vaniček Geomechanika 10]



1.2.2 Proudový tlak – odvození z Bernoulliho rovnice (nepovinné)

Potenciální energie vody => tlak * objem = $p \cdot V$

Kinetická energie vody => $\frac{1}{2} m \cdot v^2$ = pohyb vody

(v zeminách obvykle zanedbatelná kvůli malé rychlosti proudění)

Zákon zachování energie:

$$E_k + E_p + E_g = konst.$$

$$\frac{1}{2} m v^2 + pV + mgh = konst.$$

Bernoulliho rovnice:

Výškový tvar Bernoulliho rovnice (po vydělení tíhou $\rho \cdot g$)

$$\frac{v^2}{2g} + \frac{p}{\rho g} + h = konst$$

Stanovení ztrát prouděním „Z“ [m]: sestavíme Bernoulliho rovnici pro řezy 1 a 2 v potrubí vzdálených „L“ [m] (Obr. 9) a zjistíme jejich rozdíl:

$$\cancel{\frac{v_1^2}{2g}} + \frac{p_1}{\rho g} + \cancel{h_1} - (\cancel{\frac{v_2^2}{2g}} + \frac{p_2}{\rho g} + \cancel{h_2}) = Z$$

$h_1 = h_2$

$v_1 = v_2$

Úpravou získáme:

$$\frac{p_1}{\rho g} - \frac{p_2}{\rho g} = \frac{p_1 - p_2}{\rho g} = \frac{\Delta p}{\rho g} = Z$$

Všimněme si, že ztráty „Z“ máme definované jako ztráty tlakové výšky. Ty jsou způsobeny silovým působením mezi částicemi a vodou (např. třením). Poté můžeme definovat hydraulický gradient „i“ následovně:

$$i = \frac{Z}{L} = \frac{\Delta p}{\rho g L}$$

Potom:

$$\frac{\Delta p}{\rho g} = i \cdot L$$

Tlak p = síla vztažená na plochu průřezu [kN/m²]

$$\frac{\Delta p}{L} = i \cdot \rho g \left[\frac{kN}{m^3} \right]$$

Dělíme dráhou L [m], na které došlo k poklesu tlaku Δp

[kN/m³]

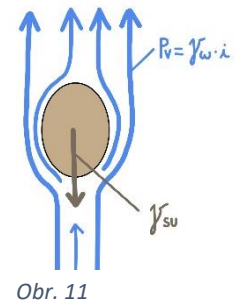
Na levé straně rovnice výše se nachází výraz označující změnu síly [kN] vztaženou na plochu průřezu [m²] a zároveň vztaženou na vzdálenost, na které ke změně došlo [m]. Jedná se tedy o **měrný proudový tlak „p_v“**. Na pravé straně rovnice pouze zaměnníme hustotu vody * gravitační zrychlení za její měrnou tíhu. Temito úpravami dostaneme:

$$p_v = \frac{\Delta p}{L} = i \cdot \rho g = i \cdot \gamma_w \left[\frac{kN}{m^3} \right]$$

$$p_v = i \cdot \gamma_w \left[\frac{kN}{m^3} \right]$$

1.3 Ztekucení zeminy

Na Obr. 10 by u paty přehrady mohlo dojít k takzvanému ztekucení dna. To nastává v případě, kdy proudový tlak působící směrem vzhůru překoná vlastní tíhu zrníček zeminy (Obr. 11) a ty se tak dostanou do stavu bez tíže. Poté mohou být volně odnášeny proudící vodou pryč, čímž postupně dochází k podemletí přehrady a jejímu kolapsu.



Obr. 11

Pomocí dvou spojených nádob na Obr. 12 je ztekucení blíže vysvětleno. Zaměříme se na rozhraní mezi dnem spodní nádrže a napojením potrubí od horní nádrže.

Dokud platí, že:

$$\sigma_{ef} > \Delta p$$

Je soustava v klidu a voda pouze prosakuje skrz zeminu směrem vzhůru.

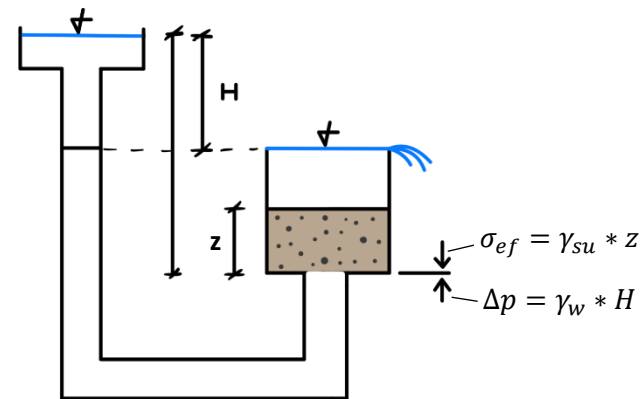
Úpravou získáme:

$$\gamma_{su} \cdot z > \gamma_w \cdot H$$

$$\gamma_{su} > \gamma_w \cdot \frac{H}{z}$$

$$\gamma_{su} > \gamma_w \cdot i$$

$$\gamma_{su} > p_v$$



Obr. 12

Pokud bychom hledali hraniční rovnováhu, vyměníme znaménko nerovnosti za znaménko rovnosti:

$$\gamma_{su} = p_v$$

Rozepsáním pravé strany a vyjádřením hydraulického gradientu získáme definici pro tzv. **kritický hydraulický gradient**:

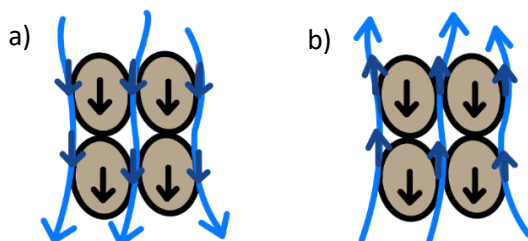
$$\gamma_{su} = \gamma_w \cdot i_{cr}$$

$$i_{cr} = \frac{\gamma_{su}}{\gamma_w} \approx \frac{10}{10} = 1$$

Ke ztekucení dojde, pokud navrhujeme takovou geotechnickou konstrukci, pro kterou bude platit, že hydraulický gradient v její okrajové části bude větší, nežli kritický hydraulický gradient (viz pata přehrady na Obr. 10).

$$i > i_{cr} \Rightarrow \text{Dojde ke ztekucení zeminy}$$

Toto platí pro konkrétní případ proudění svise vzhůru ve směru přímo proti působení gravitace.



Obr. 13 a) Proudění směrem dolů; b) proudění směrem vzhůru

1.3.1 Příklady:

- 1) Určete velikost a směr proudového tlaku p_v působícího na zrníčka v propustoměru na Obr. 6, pokud rozdíl hladin $H = 1,4$ m a délka vzorku $L = 0,35$ m. ($p_v = 40$ kN/m³)
- 2) Jaký minimální rozdíl hladin H na Obr. 12 je potřeba, aby došlo ke ztekucení zeminy? Mocnost vrstvy zeminy $z = 0,3$ m, měrná hmotnost skeletu $\rho_s = 2650$ kg/m³, číslo pórovitosti $e = 0,4$. ($H > 0,35$ m)